

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. června 2019 samosoudcem Mgr. Pavlem Plchem, t a k t o :

Obžalovaná

[REDACTED]

[REDACTED]

je vinna,

že

vydávajíc se za dceru vlastníka bytu o velikosti 2+kk [REDACTED] který měla pronajaty od [REDACTED] na základě nájemní smlouvy ze dne [REDACTED] uzavřela v rozporu s nájemní smlouvou dne [REDACTED] podnájemní smlouvu s [REDACTED] od kterého přijala jednak vratnou kauci ve výši 15.000,- Kč a jednak nájemné ve výši 8.000,- Kč za měsíc březen 2018, dále ve výši 8.500,- Kč za měsíc duben 2018, ve výši 9.000,- Kč za měsíc květen 2018 a ve výši 8.000,- Kč za měsíc červen 2018, přičemž tyto částky obviněné poukazoval [REDACTED] který byt užíval a to buď prostřednictvím svého účtu nebo prostřednictvím bankovního účtu své přítelkyně [REDACTED] na bankovní účet obviněné č.ú. [REDACTED] načež si tyto finanční prostředky obviněná ponechala pro svou potřebu s tím, že [REDACTED] následně nájemné za březen 2018 až květen

2018 uhradil i skutečnému vlastníkovi bytu [REDAKCE], čímž způsobila [REDAKCE] škodu ve výši 48.500,- Kč,

a byla trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE] č.j. [REDAKCE], který nabyl právní moci dne [REDAKCE] odsouzena mj. pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců na zkušební dobu osmnácti měsíců, tj. do 15.6.2019,

t e d y

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena

č í m ž s p á c h a l a

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

za tento přečin a dále za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, za nějž byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] a přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za nějž byla odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE], **t a k t o:**

podle § 209 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody** v trvání **d v o u / 2 / let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s o s t r a h o u.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně zrušují výroky o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] a trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit poškozenému [REDAKCE] majetkovou škodu ve výši 48.500,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

1. Po podání obžaloby soud z předloženého spisu zjistil, že přípravné řízení bylo provedeno podle zákona a byla dodržena zejména všechna ustanovení garantující respektování práv na obhajobu.
2. Z důkazů v hlavním líčení provedených dospěl soud k závěru, že v obžalobě popsaná trestná činnost se stala a jejím pachatelem je obžalovaná, jejíž **vina** byla bez důvodných pochybností prokázána.
3. Obžalovaná se v řízení přípravném k trestné činnosti zcela doznala a jako motiv svého podvodu uvedla, že chtěla peníze na drogy. Jelikož se k hlavnímu líčení přes řádné předvolání nedostavila, byla tato její výpověď v hlavním líčení postupem dle § 207 odst. 2 tr. řádu přečtena, neboť hlavní líčení se konalo v její nepřítomnosti, protože byly splněny zákonné podmínky pro takový postup.
4. Shodně s ní vylíčil v hlavním líčení průběh skutkového děje i **poškozený** [REDAKCE] s tím, že přes několikeré urgency mu obžalovaná ze způsobené škody neuhradila nic.
5. Dokazování bylo doplněno **písemnými důkazy**, a to především listinami ohledně vlastnictví a pronájmu předmětného bytu, výpisem z účtu prokazujícími jednotlivé platby nájemného a komunikací mezi obžalovanou a poškozeným. Kromě toho soud vyšel z listin prokazujících předchozí trestnou činnost a kriminální minulost obžalované a vzhledem ke vztahu souhrnnosti i také listiny týkající se předchozích odsouzení, u nichž soud zrušil výroky o trestech a nahradilo je výrokem o trestu souhrnném.
6. Vzhledem k osobě obžalované jakožto toxikomanky závislé na drogách pervitin a heroin byl již v řízení přípravném přinrán k posouzení její přičetnosti soudní znalkyně MUDr. Milada Klabochová, z jejíhož **znaleckého posudku z odvětví psychiatrie** bylo prokázáno, že [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE] Z dané vyplynulo, že obžalovaná je plně trestně odpovědná a může být postavena před soud.
1. Z výše zmíněného tedy soud uzavřel, že obžalovaná v přímém úmyslu vylákat peníze z poškozeného a tyto použít k obstarání si drog si vymyslela legendu o tom, že je majitelkou bytu, resp. poté dcerou majitele bytu, peníze určené na nájemné od poškozeného vybrala a oprávněnému pronajímateli je dále nepředávala, což měla v úmyslu od samého počátku. V neposlední řadě obžalovaná věděla o svém odsouzení za předchozí podvod ve věci sp.zn. [REDAKCE]
[REDAKCE] k jejímu odsouzení došlo v době, kdy „nájemné“ od poškozeného vybírala.
2. Proto také soud uznal obžalovanou vinnou ve smyslu podané obžaloby.

3. V otázce **právní kvalifikace** trestného jednání obžalované se soud ztotožnil se státním zástupcem. Bylo objektivně prokázáno, že obžalovaná vymyslela nepravdivé tvrzení o svém oprávnění vybírat nájemné za byt, poškozený mu uvěřil a tohoto omylu poškozeného obžalovaná využila k tomu, aby se vybranými penězi obohacovala. Naplnila tak všechny znaky skutkové podstaty přečinu, z něhož byl důvodně obžalována, neboť znala i výši škody, kterou svým podvodem způsobila a stejně tak ji byla známa její trestní minulost
4. Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
5. V důsledku použité právní kvalifikace byl tedy obžalovaná ohrožena trestem odnětí svobody na šest měsíců až tři léta.
6. Soud v případě obžalované ██████████ shledal **jedinou polehčující okolnost**, a sice že svým doznáním napomáhala k objasnění své trestné činnosti.
7. Obžalovanému **přitěžuje**, že za trestný čin spáchala s rozmyslem, na jeho spáchání se předem připravila. Trestný čin spáchala ze ziskuchtivosti, a to nikoli poprvé, všechna její odsouzení se týkají majetkové trestné činnosti ke škodě na majetku jiné osoby. Výrazně jí přitěžuje, že přečin spáchala ve zkušební době podmíněného odsouzení za předchozí podvod. I když soud vzal v úvahu ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku, přesto s ohledem na značně narušenou osobnost obžalované a její otrlost k předešlému potrestání také za podvod, dospěl k závěru, že uložení jiného trestu než ve formě nepodmíněného trestu odnětí svobody by vzhledem právě k osobě obžalovaného nevedlo k tomu, aby vedl řádný život. Podmíněným trestem byla již potrestána, ovšem namísto řádného života ve zkušební době v trestné činnosti stejného charakteru pokračovala a prokázala tím, že se vůbec nenapravila a že pouhou pohrůžkou trestem vůbec nebere vážně. Byl jí (a to již jako recidivistce) uložen i trest obecně prospěšných prací, jeho výkon však také zcela ignorovala a z uložených 80 hodin neodpracovala ani jednu hodinu. Dosavadní mírné trestání obžalované se u ní naprosto minulo účinkem, jako by snad vůbec nebyla odsouzena a prokázala, že z možnosti výkonu trestu ve věznici si naprosto nic nedělá a že mírný trest jí není schopen zabránit v recidivě.
8. Obžalovaná uvedl, že je zcela bez příjmu. Proto ve smyslu § 68 odst. 6 tr. zákoníku nebyl prostor pro úvahy ani o trestu peněžitém.
9. Soud přihlédl k tomu, že obžalovaná byla v posledních třech letech již 3x odsouzena, ve zkušební době v trestné činnosti pokračovala, trest obecně

prospěšných prací vůbec nebere na zřetel a dospěl k závěru (ve shodě se znalkyní psychiatrickou), že nezbyvá než uložit nejprísnější druh trestu, tedy trest odnětí svobody v nepodmíněné formě. Vzhledem k tomu, předmětný podvod spáchal dříve, než jí byly doručeny trestní příkaz Okresního soudu v Mostě ze dne [redacted] trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne [redacted], musel být ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest souhrnný. Soud tedy zrušil výroky o trestu odnětí svobody ve výměře 12 měsíců a 80 hodin obecně prospěšných prací a nahradil je výrokem o nepodmíněném trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, máje na zřeteli že potrestání za recidivu, nota bene ve zkušební době podmíněného odsouzení, musí být logicky vyšší. Soud má za to, že s ohledem na jedinou polehčující okolnost a více okolností přitěžujících je trest vyměřený tedy při polovině sazby dle § 209 odst. 2 tr. zákoníku, takový, aby mohl splnit svůj účel v podobě nápravy obžalované a může ji přimět k tomu, aby s trestnou činností už přestala, a to zejména vzhledem k tomu, že nyní již trest není uložen v pouhé podmíněné formě, která se jak výše zmíněno minula účinkem, ale že obžalovaná trest vykoná ve věznici, tedy v podstatně důraznější formě.

10. Pro výkon trestu byl obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou, neboť nebyly shledány žádné okolnosti, pro které by měla být zařazena do přísnějšího typu věznice, než do jakého dle zákonné zásady patří.
11. Poškozenému [redacted] který se s nárokem na náhradu majetkové škody připojil již v řízení přípravném a poté i v hlavním líčení před zahájením dokazování, soud přiznal nárok na náhradu majetkové škody ve výši 48.500,- Kč, která je představována neoprávněně vybraným „nájemným“ a kaucí ve výši 15.000,- Kč, neboť takovou škodu mu způsobila obžalovaná a je za ni plně zodpovědná.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

v Mostě 19.6.2019

Mgr. Pavel P l c h v. r.
samosoudce